

ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਾਸ਼ਾ ਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੁਨੀਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿੰਦੂ ਬਾਂਸਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਿਤ ਮਲਿਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਨਿਕਾ ਭਸੀਨ ,? ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਬੱਤਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਜ ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਭੂਟਾਨੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀਸ਼ ਮਾ ਦਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੁਲਾ ਗਿਰਧਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮਜੀਠੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈਰੂ ਅਰੋੜਾ, ਬੀ.ਡੀ.ਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪੁਨੀਤ ਸਡਾਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਭਾਵਨਾ। ਨਰੂਲਾ, ਐੱਮ. ਅਨੀਸ਼ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਲੀ ਹੁੱਡਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਮਿਕਾ ਬਿਸ਼ਨੋਈ ਨੂੰ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਪਣਾ ਕੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਕਰਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 8097, 8215, 8589, 9620, 7991, 1994 ਦੀ 8007 ਅਤੇ 1993 ਦੀ 16067 ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੇ. ਬੀ ਗਰਗ ਅਤੇ ਪੀ. ਕੇ ਜੈਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਪਾਲ • ਸਿੰਘ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸੀਆਰਐਲ ਨੰਬਰ 1b-DB 1993

22 ਮਈ, 1995

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1973— ਸਬੂਤ—ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ— ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਰਿਪੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਗੁਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਨਾ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਐਸਪੀ ਸੋਨੀ, ਵਕੀਲ ਲੀਗਲ ਏਡ-ਕੌਂਸਲ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਐਮ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਬੀ ਗਰਗ, ਜੇ.

(1) ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। 2,000 ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜੇਲ • ਰਾਹੀਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1991/1 ਜੁਲਾਈ, 1991

ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਰਫੀ, ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਸੂਏ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਤੇ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲਾਠੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਟਿਊਬਵੈੱਲ 'ਤੇ ਆਏ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਿੱਥੇ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਬਾੜੇ 'ਤੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੱਖੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਰਾ ਚੰਨ ਚਾਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ: ਗੁਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਏ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਓਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਗਦੇਓ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨੋਟਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ। . ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਣਪਤ ਰਾਓਜੀ ਸੂਰਿਆਵੰਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠਿਆ , ਅਤੇ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“ਰੀ-ਰੰਗੋਪਾ ਗੋਂਡਾਨ (1936) ਆਈਐਲਆਰ 59 ਮੈਡ 349) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ

ਡਾਕਟਰੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ, ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪਰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਰਾਣੀ-ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਜਾਦੂਹ ਦਾਸ (1900) ILR 27 Cal ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। 295।”

ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਹੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ

(1) 1980 CrL. ਲਾਅ ਜਰਨਲ 353.

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਗੁਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਟਾਈਲਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੱਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਠੋਸ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਘਟਨਾ 1 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਗਸਤ, 1991 ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। . ਹੋਰ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲਗਵਾਈਆਂ ਹਨ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਸ. ਓ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸਪੀ ਕੁਰਡੂਕਰ, ਸੀਜੇ, ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੀਸੀ ਗਰਗ,
ਕੇ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਸ ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਯਮੁਨਾਨਗਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
(ਅਪੀਲ) ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1984 ਦਾ CWP ਨੰ. 1325

10 ਜੁਲਾਈ 1995

ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1973—ਐੱਸ. 9 ਅਤੇ 40 -ਸੈਂਟਰ ਅਲ
ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956— ਐੱਸ. 9 (2)-ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948
—ਐੱਸ. ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ 4(ਬੀ) ਅਤੇ 11-ਏ ਅਤੇ 25 - ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ
ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਗੰਨਾ ਖੰਡ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ